

דף כב.

עין משפט א.

או"ח סימן תרלא סעיף ד

ה. ד. היה הסכך כיסוי דק מאוד שיש בו אויר הרבה, אבל אין ג' טפחים ב' במקום אחד ובין הכל ביחד צלתה מרובה מחמתה כשרה.

עין משפט ב.ג.ד.

או"ח סימן תרלא סעיף ה

ה. ה. היה הסיכוך מבולבל והיינו מקצתו למעלה ומקצתו למטה כשר, ובלבד שלא יהיה בין העולה והיורד ג' טפחים ל'.

ואם היה בסכך העולה רוחב טפח מ' או יותר אע"פ שהוא גבוה מהסכך שלמטה ממנו מג' טפחים, רואים בעליון כאילו יורד והוא שיהיה מכוון כנגד האויר של התחתון ב' שאז אני רואה העליון כאילו יורד וסותם.

הגה: והיינו שיש באויר של התחתון טפח ולא פחות, שאז ראוי להוריד העליון וכשרה אפי' חמתה מרובה, רק שיהיה הצל מרובה כשהחמה באמצע הרקיע ועומדת בראש כל אדם ס'.

דף כב:

עין משפט א.

או"ח סימן שסג סעיף כב

כב. כג. הניח שתי קורות זו בצד זו, ואין באחת מהן חוזק לקבל אריח, אם

כ. ועיין בסי' תרל"ב סעיף ב' אם יש אויר ג' טפחים במקום אחד.

ל. דכל פחות מג' אחד הוא. רש"י סוכה כ"ב ע"א, וכ"כ הר"ן.

מ. היינו בכל אחד מן הקנים. שאז חשיב אהל ואנו אומרים חבוט רמי דהיינו השפל והשלך אותו על האויר שתחתיו ורואים אותו כאילו סתום. ט"ז ס"ק ג'. מגמ' ופי' רש"י שם.

נ. והר"ן כתב דבעינן תרתי רוחב טפח בעליון וגם שיהיה אויר שבין התחתונות טפח ואם יש בגג העליון יותר מטפח צריך ג"כ באויר שמתחתיו שיהיה יותר מטפח שיהיה ראוי ליכנס העליון שם בחבוט רמי או ביותר ממנו באויר למטה, אבל אם למטה באויר יש פחות מהעליון או שאינו מכוון לא אמרינן חבוט רמי. ועיין בכה"ח אות י"ז-י"ט.

ס. מ"ב אות י"ב.

יש בשתיהן לקבל אריח לרבוהו דהיינו טפח ^ע ואין בין שתיהן ג' טפחים כשרה ^פ.
וי"א דצריכות להיות קרובות זו לזו בתוך טפח ^צ.

עין משפט ב. או"ח סימן שסג סעיף כג

כד. היתה קורה אחת למעלה ואחת למטה ואין באחת מהן לקבל אריח רק בשתיהן, רואים את העליונה כאילו היא למטה, ואת התחתונה כאילו היא למעלה ^ק, ובלבד שלא תהיה העליונה למעלה מעשרים אמה, והתחתונה לא תהיה למטה מעשרה טפחים, וכן לא יהיה בניהם ג' טפחים לא בגובה ולא ברוחב שביניהם, ויש פוסלין ^ר.

עין משפט ג. או"ח סימן תרלא סעיף א

א. סוכה שחמתה וצלתה שווים מלמעלה ^ש בשטח הסכך פסולה, כיון שהחמה מתפשטת ויהיה למטה חמתה מרובה מצלתה ^ת. אבל אם חמתה וצלתה שווים מלמטה כשרה.

^ע. היינו שיהיו שתיהן רחבין ביחד טפח. מ"ב אות ס"ט.

^פ. משום לבוד.

^צ. דס"ל דאין שייך להתיר משום לבוד דהרי צריך מציאות לקבל אריח וכשהן פרודות א"א לקבל האריח, מ"ב אות ע"א.

^ק. מברייתא דרבי יוסי ב"ר יהודה בעירובין י"ג.

^ר. דבעינן דוקא סמוכות בפועל במרחק טפח כדי לקבל במציאות האריח, מ"ב אות ע"ז.

^ש. כך דייקו בגמ' סוכה מהמשנה שם, והיינו שיש בין קנה לקנה כמלא קנה אפי' מצומצם פסולה, רש"י סוכה כ"ב ע"ב. והסכימו לדבריו הר"ן והמ"מ בפ"ה כמבואר בב"י. אבל לבעל העיטור ההיפך אם למעלה שווים כשרה שאז ודאי למטה צילתה מרובה לפי שהחמה מועטת למטה, ואם למטה שווים פסולה שאז למעלה חמתה מרובה, ור"ת פירש אחרת הביאו הב"י, וכתב הב"ח דלענין הלכה יש להחמיר כרש"י וכחומרת בעל העיטור וע"כ כשהם שוין בין למעלה בין למטה בשניהם פסולה, וגם יש להחמיר כחומרת ר"ת וא"כ כשעומד למטה ומעיין כלפי מעלה בסכך אפי' נראה לו שצלתה מרובה פסולה. כה"ח אות ב'.

^ת. ואז יתבטל המיעוט נגד הרוב והוי כאילו לא סיכך כלל.

עין משפט ד.

או"ח סימן תרלא סעיף ג

- ג. דרך הסיכוך שיהיה קל כדי שיראו ממנו הכוכבים הגדולים ^א.
היתה מעובה כמין בית אע"פ שאין הכוכבים נראים מתוכה כשרה ^ב.

עין משפט ה.

או"ח סימן תרכח סעיף ב

- ב. ג. העושה סוכתו בראש העגלה ^ג או בראש הספינה, אם אינה יכולה לעמוד ברוח מצויה של היבשה פסולה ^ד, אבל אם יכולה לעמוד ברוח מצויה של היבשה אפי' אינה יכולה לעמוד בשל הים ^ה כשרה.

עין משפט ו.

או"ח סימן תרכח סעיף ג

- ג. ד. עשאה בראש האילן או בראש הגמל כשרה ואין עולין לה ביו"ט ^ו, מקצתה על האילן ומקצתה בדבר אחר, אם ינטל האילן תשאר עומדת עולין לה ביו"ט ^ז.

- ^א. הנראים ביום, ב"י בשם הרמב"ם. וכ"כ בביאורי הגר"א, והב"ח כתב דלכתחלה צריך שיהיו נראים גם כוכבי לילה, וענין ראיית הכוכבים גם שיזכור מי ברא אלה.
^ב. אפי' אין הגשמים יכולים לירד בתוכה כשרה. ב"י, וברכי יוסף אות ב'.
^ג. אף שהיא מטולטלת ממקום למקום ולא קבועה במקום אחד. כ"כ רש"י בסוכה דף כ"ב ע"ב, ובלבד שתהיה עומדת ברוח מצויה. מ"ב אות יו"ד.
^ד. ובשער הציון אות י"א כתב להסכים שהיא כשרה גם כשהסוסים הולכים דומיא דספינה ולא כמי שרצה לחלק בזה.
^ה. שאפי' דירת עראי לא הוי. מ"ב אות י"ב. וא"כ גם היושב שם בשעה שאין רוח מצויה לא יצא י"ח.
^ו. דרוח מצויה של הים יותר חזקה והוי כרוח שאינה מצויה דיבשה, ואז אפי' הולכת בים. מ"א ס"ק ד'.
^ז. שאסור להשתמש בבע"ח ובמחומר לקרקע בשבת ויו"ט כמ"ש בסי' של"ו. ואין דוחים אפי' שבות של דבריהם מפני קיום מצות עשה של סוכה מטעם שנתבאר בסי' תקפ"ו, ובכה"ח אות קל"ח. שחכמים השוו דבריהם ע"ש.
^ח. ואם עבר ועלה ביו"ט יצא י"ח מצות סוכה. מ"ב אות י"ח, מרש"י ור"ן בסוכה. וגם אין לסמוך את הסכך על האילן שאין מעמידין אלא בדבר שראוי לסכך בו. מ"א ס"ק ה'.
^ט. אבל אם נעץ עמודים באילן וסמך הסכך עליהם מותר אף לכתחילה, כ"כ הר"ן. ומ"ב אות י"ז, וכה"ח אות כ"ה.
^י. ולא דרך האילן דאסור, להשתמש בו אלא ע"י סולם. מ"ב אות י"ט-כ"א.